

KÖRLERİN HİKAYESİ

Dere tepe, dağ taş dolaşmayı çok seven tek gözlü bir adam varmış. Yürür yürür gider, gider gider yürürmüş. Bir gün uzaklarda renkleri karmakarışık bir köy görmüş; alacalı bulacalı garip bir köy.

Yaklaşmış köye doğru. Yolları bir tuhaf, evleri bir tuhaf, insanları bir tuhafmış köyün. Köyün içine girince anlamış meseleyi. Körler köyüymüş burası. Kadınların, erkeklerin, çocukların velhasıl herkesin sımsıkı kapalıymış gözleri. Gezgin tek gözlü adam karar vermiş burada yaşamaya. "**Hiç değilse benim tek gözüm var**" diyormuş. "**Körler ülkesinde şaşılar kral olur derler. Ben de bunların başına geçer yaşarım.**"

Körlerin gözleri yokmuş ama elleri, kulakları, burunları çok hassasmış. Kendilerine göre kurdukları bir düzen içinde yuvarlanıp gidiyorlarmış. Adam şaşkın hallerine bakıyormuş onların. Yürümeleleri, konuşmaları doğrusu başka türlüymüş. Bir gün körlerden biri ötekilerden birinin malını çalmış. Sadece tek gözlü adam görmüş bunu. Bağırarak ilan etmiş "**filanca falancanın malını çaldı**"

Körler; nerden biliyorsun ki demişler, o kadar uzaktan duyamazsın ki?

Ben duymadım, gördüm demiş adam. Gözüm var benim, görüyorum...

Körler göz diye, görmek diye bir şey bilmiyorlarmış.

Uzun zaman içinde çoktan unutmuşlar bu hissi.

Ne demek görmek, demişler. Nasıl görüyorsun yani, duyulmayacak mesafeden anlayabiliyor musun ne olup bittiğini?

Anlıyorum tabi demiş adam. İnanmayız, imtihan edeceğiz seni demişler. Adamı almış uzakta bir yere dikmişler. Tecrübeleriyle eminlermiş ki o uzaklıktan hiçbir şey duyulamaz. Anlat bakalım demişler, biz şimdi ne yapıyoruz?

Adam anlatmış: Oturuyorsunuz, kalkıyorsunuz, koşuyorsunuz, yemek yiyorsunuz, şu şunu yaptı, bu bunu yaptı falan...

Derken körler bir evin içine girmişler, bağırılmışlar.

"**Hadi anlatsana...**" içeri girdiniz, göremiyorum ki demiş adam. Ne olmuş yani içeri girdiysek, elli santim fark var, anlat hadi anlat demişler.

Arada duvar var ama demiş adam, göremiyorum...

Körler, sen atıyorsun demişler. Deminki tesadüftü, bak şimdi bilemiyorsun...

-Çıkın dışarı söyleyeyim demiş adam. Bu kadar mesafeden duyduktan sonra ha içerisi ha dışarısı demiş körler.

"Ama ben duymuyorum, ben görüyorum " diyormuş adam.

Öyle şey olmaz demişler. Sende bir sorun var. Saçmalıyorsun, acayip şeyler söylüyorsun. Hekime muayene ettireceğiz seni. Adamı yaka paça hekime getirmişler. Hekim de kör tabi. Elleriyle yoklamaya başlamış. Adamın açık olan gözünü kastederek "**Buldum**" demiş, sorun burda...

Saçmalaması bundan dolayı diyormuş, şimdi düzeltirim ben onu...

Körler ülkesinde kral olmak isteyen gezgin zor kurtarmış kendini onların elinden.

Sözün Özü:

Körler görenleri anlayamazlar. Saçmalıyor sanırlar ve onu da düzelterip kendilerine benzetmek için kendilerine benzetmek için gözlerini çıkarmaya uğraşırlar.

"Sizinle aynı düşünmeyen insanlara kızmayın. Olup biteni nasıl görmüyorlar diye öfkelenmeyin."

Her varlığın belli bir enerji düzeyi var ve her varlık ancak bu seviyeye uygun bilgilere ulaşabilir. Her varlık sadece evrendeki yayının kendi frekansına uygun olanını alır; üstündeki yayını duyamaz, göremez, hissedemez.
Bundandır ki 'gözleri vardır, görmezler; kulakları vardır, işitmezler.' Kalplerindeki mühür açılana dek bir üst yayını alamazlar."

Alıntıdır